

Jesmo li previše očekivali od nositelja vlasti u posljednje dvije godine?

Što Hrvatsko šumarsko društvo očekuje od budućih nositelja vlasti? Tako je glasio naslov Uvodnika Šumarskog lista broj 3–4 iz 2024. godine. Tekst je objavljen uoči parlamentarnih izbora kao javno priopćenje o tome što Hrvatsko šumarsko društvo kao strukovna i staleška udruga očekuje od budućih nositelja vlasti u Republici Hrvatskoj.

Obrazloženo je pet očekivanja s ciljem daljeg unapređenja potrajnog gospodarenja šumama i razvoja šumarskog i drvnotehnološkog sektora: 1. vraćanje termina šumarstvo u naziv resornog ministarstva; 2. uspostava tržišnih odnosa u prodaji drvnih proizvoda državnih šuma i poboljšanje statusa šumarskih stručnjaka; 3. strateško i zakonsko jačanje sektora šumarstva, lovstva i drvne industrije; 4. vraćanje naknade za općekorisne funkcije šuma (OKFŠ) na nekadašnju vrijednost i ravnomjerna raspodjela sredstava naknade OKFŠ za sve potrebe; 5. zaustavljanje davanja u zakup šumskog zemljišta i kontrola postojećeg stanja.

Danas, dvije godine poslije parlamentarnih izbora i uspostave nove vlasti u Republici Hrvatskoj, možemo sagledati je li bilo kakvih promjena s obzirom na naša očekivanja.

Termin šumarstvo vraćen je u naziv resornog ministarstva koji sada glasi Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva. Time je ispravljena nepravda učinjena 2012. godine prema struci koja se 261 godinu brine za gotovo polovicu kopnene površine Hrvatske na kojoj se nalaze šume i šumska zemljišta.

Predstoji pregovarački proces između javnog šumoposjednika i hrvatske drvne industrije o uspostavi novog modela prodaje drvnih proizvoda iz državnih šuma. Koordinacija šumarskih institucija, održana u ožujku ove godine, usuglasila se da treba više vrednovati tržišni model prodaje uz određenu zaštitu domaće drvne industrije. To bi donijelo

veći prihod državi kao vlasniku šuma, jedinicama lokalne uprave i samouprave te šumarstvu koje je suočeno s rastućim izazovima i potrebama ulaganja u poboljšanje vitaliteta, stabilnosti i produktivnosti podjednako visokih šuma i degradiranih šuma te padom interesa za težak i odgovoran posao koji nije adekvatno plaćen.

Što se tiče strateškog i zakonskog jačanja sektora šumarstva, lovstva i drvne industrije ne vide se poboljšanja. Ističe se nužnost izrade Nacionalne šumarske strategije Republike Hrvatske, definirane Zakonom o šumama, koja će uvažiti sve aktualne zahtjeve prema šumama na nacionalnoj, europskoj i globalnoj razini te utjecaj klimatskih promjena na šume. Također se ističe potreba zaštite šumarske struke i kompetencija vezanih za radove na šumskoj infrastrukturi kao i potrebne promjene u Zakonu o lovstvu u cilju priznavanja prava stečenih obrazovanjem i radnim iskustvom.

Nije se dogodila promjena statusa naknade za općekorisne funkcije šuma (OKFŠ). Međutim, budući da je razminiranje Republike Hrvatske službeno završeno, predlaže se prikupljena sredstva ponovno koristiti za šumarske radove u državnim i privatnim šumama. Treba nastojati povećati stopu izdvajanja za općekorisne funkcije šuma jer šumarstvo ne može samo financirati rastuće potrebe sanacije, obnove, njege i zaštite šuma nakon šteta uzrokovanih sve češćom i intenzivnijom pojavom elementarnih nepogoda, štetnika i novih bolesti. Pozitivne promjene priželjkuju se u zaustavljanju davanja u zakup šumskog zemljišta i kontroli postojećeg stanja.

Na kraju zaključimo: pored toga što u Upravi jedinog upravljača svim državnim šumama više nemamo niti jednog šumara, malo toga od naših pet pobrojanih očekivanja je ostvareno.